

Міністерство освіти і науки України

**Науково-методичний центр вищої освіти
Одеська обласна державна адміністрація
Одеське відділення Академії будівництва**

**Одеська державна академія
будівництва та архітектури**

МАТЕРІАЛИ

**XIX міжнародної
науково-методичної конференції**

«УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ»

Частина 1

17-18 КВІТНЯ

ОДЕСА – 2014

ББК 74.58(4Укр) я 431

М 341

УДК 338 (063)

У збірнику наведені матеріали, які докладалися на XIX Міжнародній науково-методичній конференції «Управління якістю підготовки фахівців» (м.Одеса, 17-18 квітня 2014р.), висвітлюються: результати науково-методичної роботи ОДАБА й інших ВНЗ та організацій України, Австрії, Німеччини з питань актуальної проблематики вищої освіти; наукових досліджень при підготовці фахівців; методичного забезпечення та організації навчального процесу; впровадження нових інформаційних технологій навчання тощо.

Редакційна колегія:

В.С. Дорофєєв, д.т.н., професор – голова

І.В. Барабаиш, д.т.н. професор - заступник голови

А.В. Ковров, к.т.н., професор

О.В. Новський, к. т. н., пр.-професор

О.Ю. Гілодо, к.т.н., доцент

Д.О. Голубова, к.т.н., доцент

Н.М. Хмизнікова, відповідальний секретар

Відповідальний за випуск - д. т. н., професор **І.В. Барабаиш**

Рекомендовано до друку
Методичною Радою ОДАБА
(Протокол № 7 від 20 березня 2014р.)

Тези доповідей надруковано в авторській редакції. Автори матеріалів несуть відповідальність за вірогідність наведених відомостей, точність даних за цитованою літературою та за використання даних, що не підлягають відкритій публікації.

©Одеська державна академія будівництва та архітектури, 2014

***АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ
ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ***

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПОСТНЕКЛАСИЧНОЇ ПАРАДИГМИ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ

Берестецька Т.О. (*Одеський національний медичний університет, м. Одеса, Україна*), **Старовойтова І.І.** (*Одеський національний університет ім. І.І.Мечникова, м. Одеса, Україна*)

Завдання, висунуті соціальною філософією в галузі трансформації системи освіти України у контексті нової динамічної освітньої парадигми, відповідної становленню інформаційного суспільства, обумовлюють пошук ефективних шляхів і засобів методологічного забезпечення, вимагають звернення до філософії освіти у її широкому світоглядному розумінні.

Для сучасного етапу є характерним процес перетворень, динамічних змін і трансформацій, що лежать в основі перехідного періоду. Властивості цього періоду відображаються і в системі освіти, яка становить важливу частину суспільного життя. Сфера освіти є однією із складових загальнолюдських цінностей, тому забезпечення високої якості освіти на її різних ланках є однією з першочергових проблем, що потребує вирішення. Освіта - це провідний фактор соціального та економічного прогресу, адже найважливішою цінністю та основним капіталом сучасного суспільства є людина-професіонал, яка здатна до творчого пошуку. Зміна концептуальних підходів до пізнання та місця у ньому людини, визнання того, що процеси, які відбуваються у суспільстві, є природними, об'єктивними і складають необхідний елемент соціального розвитку, переконує нас у необхідності зміни пріоритетів виховання молодого покоління: формування особистості, яка здатна усвідомлювати свою роль і місце у сучасному житті. М.К. Мамардашвілі був переконаний, що доки людина здійснює акт порівняння зовнішніх предметів, які не мають до неї відношення, і не залучає саму себе до акту порівняння – вона не мислить. Коли навчання не має внутрішньої цінності для людини, воно стає тягарем.

Сучасні дослідники розглядають особливості постнекласичної освіти, які аналізуються з позицій переосмислення світоглядних інтенцій, суспільної стратегії і методології освітянської діяльності. Вивчення закономірностей функціонування системи освіти в умовах динамічності змін, її специфічних особливостей з обов'язковим урахуванням нелінійності процесу розвитку допомагає усвідомити складні трансформаційні перетворення в системі освіти на сучасному етапі. Самоорганізація є закономірною для всіх явищ, процесів та подій буття. Для розвитку складних відкритих систем характерним є змагання двох протилежних сил – „утворюючої структури і руйнуючої їх”. При

досягненні нестабільними процесами максимуму нестационарності на мікрорівні спостерігаються відносно стабільні результати, що стають центрами макроскопічних якісно стабільних систем, тобто порядку. Ці системи нерідко виявляються більш високоорганізованими, ніж попередні, що розпалися (І.Пригожин).

Освітня система - самоорганізована цілісність історично зумовлених і взаємопов'язаних поглядів, переконань, ідеалів, національних традицій, об'єднаних спільними мотивами і цілями, спрямованими на навчання й виховання людини задля досягнення нею певного рівня освіченості як ступеня становлення особистості. Освіченість освітлює її духовні, інтелектуальні, творчі можливості у контексті культурного надбання людства і загальнолюдських цінностей (С.Б.Кримський). Методологічні труднощі можуть виникати в рамках теорій холістської, плюралістично-релятивістської, синергетичної парадигм. Прихильник їх олістської теорії на перше місце ставлять цілісність освітньої системи. Плюралістично-релятивістський підхід зосереджується на пріоритетній ролі особливих форм вияву освітніх процесів, індивідуальності. Синергетичний підхід зміщує центр дослідження в сторону іманентних освітнім системам механізмів розвитку (В.М. Поздняков).

Важливим евристичним джерелом на сьогодні є ноосферна концепція В.І. Вернадського. У науці другої половини ХХ ст. ця концепція замала гуманістичного контексту. Ноосферна концепція привнесла в науку аксіологічний підхід до аналізу взаємодії природи і суспільства. Сучасні проблеми в науці та освіті ставлять питання про нове прочитання змісту ноосферних ідей В.Г.Вернадського, а також про трансформацію первинного змісту ноосферної концепції, пошуків нового витлумачення ноосферних процесів. Особливо це стосується питань взаємозв'язку ноосферної концепції і реформації освіти.

Національний і світовий контексти обумовлюють значні зміни в освіті на засадах нової парадигми, сутністю якої і основним виміром стає розвиток особистості, власне людський розвиток, який повинен стати загальнонаціональним пріоритетом в усіх країнах світу загалом і в Україні зокрема. Початок третього тисячоліття характеризується тенденцією до побудови суспільства, заснованого на знаннях проблем цивілізаційного розвитку. Умови створення якісно нових систем, які продукують наукові знання, залежать від здатності країни створювати і використовувати знання у зростаючих масштабах (Резолюція Одинадцятого міжнародного Форуму «Етичні та духовні основи розвитку людини та суспільства», Київ, 26 - 27 травня 2011р.).